

Historie adventních kalendářů

Jedním z jevů, které provázejí adventní dobu, jsou adventní kalendáře. Dříve než se jejich podoba ustálila na obrázky s otevíracími okénky naplněnými kouskem čokolády nebo jinou drobností, bývaly adventní kalendáře uměleckými díly. První známý ručně vyrobený adventní kalendář pochází z roku 1851. První tištěný kalendář s malými barevnými obrázky přilepenými na lepenice vyrobil „nechtěně“ v roce 1908 nápaditý mnichovský tiskař Gerhard Lang z Maulbronnu, který byl spolumajitelem tiskárny Reichhold & Lang v Mnichově, který na vlastní náklady vytiskl vystřihovací kalendář s názvem „V zemi Ježíškově“. Tento „Mnichovský vánoční kalendář“ neměl ještě otevírací okénka, ale na počátku 20. století už Lang vydal první adventní kalendář s malými otevíracími dvířky.

Na adventních kalendářích, které následovaly, byly zobrazené liturgické výjevy z bible a vypadaly jako části vesnic nebo měst s důmyslně schovanými okénky. Byly vyráběny v malých dílnách z tvrdého papíru a ve svých okénkách skrývaly obrázky, veršičky nebo citace z bible. Adventní kalendář slavil úspěch po celém světě, jeho úspěch přerušila druhá světová válka, ale po válce zase přišel jeho rozmach. V padesátých a šedesátých letech 20. století se adventní kalendáře začaly objevovat na pultech většiny evropských zemí a každý národ si zanedlouho vytvořil svou vlastní variantu předvánočního kalendáře, charakterizující vkus a cítění dané země.

Původním cílem adventního kalendáře je připomenout dětem vánoční událost popisovanou v bibli a zpříjemnit jim čekání na vánoční dárky. Bylo v něm ale také zachyceno i samotné poselství adventní doby – doby, kdy se křesťané připravují na Vánoce, doby, kdy „očekávají“ příchod Ježíše Krista, podobně jako tehdy lidé žijící v nesvobodě očekávali příchod Zachránce.

Když někdo čeká, ať už na výplatu, na vlak nebo na pochvalu, je důležité, aby byl trpělivý a otevřený. Když člověk čeká, je bdělý, připravený a jeho smysly jsou napjaté. Říká si: „...už?“ „...ještě ne?“ „...když už konečně?“ Ne náhodou se forma adventních kalendářů ustálila v podobě otevírání okýnek nebo dveří, protože vypovídají také o vnitřní otevřenosti. Je to otevřenost pro druhého člověka, pro dobré věci a v původní křesťanské tradici také otevřenost pro Boha.

Adventní kalendář chce tuto původní myšlenku křesťanského adventního kalendáře podpořit. Za otevřenými okny a dveřmi domu najdou děti část příběhu o událostech, které předcházely Ježíšovo narození.

Převzato z adventního projektu pro školy „Živý adventní kalendář“,
Katechetické a pedagogické centrum, Biskupství ostravsko-opavské